

Eline Janssen: 'Ubuntu' Mantelzorgers delen hun verhaal. Uitgeverij Boekscout, Soest 2018. ISBN 9789402244410 (Mantelzorgers/ Chronisch ziek/ Ouderenzorg/ Allochtonen, Nieuwe Nederlanders/ Informatief/ Lotgenoten/ PO) Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Coverttekst: 'Op zoek naar de verhalen van mantelzorgers, schetst Eline Janssen, de portretten van verschillende mensen die intensief voor iemand zorgen met een ziekte, beperking, of (psychisch) probleem. In de intieme portretten gaat Janssen op zoek naar de redenen van het zorgen, wat het voor een invloed heeft op het dagelijks leven, welke ingrijpende keuzes er gemaakt moeten worden en hoe de toekomst er uit lijkt te gaan zien. Veel ruimte is er voor de (culturele) achtergrond van de mantelzorger. Is deze achtergrond van invloed? Zijn er andere gebruiken? Vanuit welke motieven zorgt de mantelzorger? In de verschillende portretten zijn ook overeenkomsten te vinden. De liefde voor de medemens en het zorg willen dragen voor een ander lijken van universele waarde te zijn.'

Over de schrijfster:

Boekscout.nl: 'Eline Janssen (1968) is opgeleid als maatschappelijk werker en is werkzaam als adviseur Informele Zorg bij Mantelzorg en Vrijwillige Thuishulp Arnhem (MVT Arnhem). Zij heeft als specialisatie: mantelzorgers met een andere culturele achtergrond. Vanuit haar expertise en ervaring bij het MVT Arnhem, is dit boek tot stand gekomen.'

Citaten:

Pag.10-11: "*Wat een suffig onderwerp, dat mantelzorgen*", zei iemand eens: "*Het gaat alleen maar over oude, zieke mensen en dames die soep koken.*"

Een verkeerd beeld. Eén op de drie mensen verricht mantelzorgtaken. Twaalf procent van de kinderen en jongeren groeit op met een chronisch zieke huisgenoot. Een belangrijk onderwerp dus om meer over te weten.

Is het "kommer en kwel" dat mantelzorgen? Mantelzorg kan zwaar zijn. Maar ik ontmoet veel mensen die hun taak vol goede moed en met humor, liefde en creativiteit verrichten. Omdat ze iemand waarvan ze houden graag helpen, op basis van gelijkwaardigheid en menselijke solidariteit.

In dit boek komen mantelzorgers met verschillende(culturele) achtergronden en ervaringen aan het woord. Mensen van vlees en bloed. Ik wil hun verhaal vertellen, schrijven over hun kracht, moeilijkheden, oplossingen en wensen, over hun manier van denken en leven. Verhalen uit de alledaagse praktijk. Juist nu in Nederland veel discussie en angst heerst over andere gebruiken, godsdiensten, gewoontes en uiterlijkheden, wil ik op zoek gaan naar wat ons allen als mensen verbindt. Over *Ubuntu* gesproken.'

(Rachid, Marokkaanse man, midden dertig) Pag.14-15: 'Ik woonde in een groot huis met veel familie. Mijn opa en oma woonden bij ons in. Je zorgde voor elkaar. Iedereen droeg

zijn steentje bij. Je hebt daar ook geen ander vangnet. Ouderen ontvangen in Marokko bijvoorbeeld geen AOW uitkering. Daarom zorgen de kinderen ook financieel voor hun ouders. Je bent afhankelijk van elkaar. Het islamitisch geloof en de cultuur spelen ook een rol. In de Koran staat beschreven dat je het goede moet doen. Daar hoort voor elkaar zorgen bij.'

Pag.19: 'Het is hier individualistischer. Het moeilijke is dat er in Nederland altijd een goed vangnet is geweest. Nu draaien ze dat steeds meer terug. Terwijl je gestimuleerd bent om een eigen leven op te bouwen, wordt er nu van je verwacht dat je zelf steeds meer zorgtaken oppakt binnen het gezin. Dat is moeilijk. Mantelzorgers worden daardoor eigenlijk te veel belast. Je moet alle ballen in de lucht zien te houden.'

Pag.21: 'We woonden samen met mijn opa en oma in een groot huis. Hier samenleven in één huis kan ik me niet voorstellen. Ik zal wel altijd mijn bijdrage leveren aan hun welzijn. Ik denk dat mijn situatie ook weer anders zal zijn als ik zelf oud ben of ziek wordt. Het zal nog minder vanzelfsprekend zijn dat mijn kinderen voor mij gaan zorgen als het nodig is. (...) Misschien kom ik daardoor later wel in een tehuis terecht.'

(Semiha, Turkse vrouw, eind dertig) Pag.80: 'In Nederland leven de mensen meer vanuit de "ik cultuur". Individualiteit en zelfontwikkeling zijn hier weer belangrijker. In onze cultuur ken je het begrip mantelzorg niet eens. Als kind zorg je gewoon voor je ouders. Het zou een schande zijn als ik niet voor hen zou zorgen terwijl ik in dezelfde stad woon. Als het kan, doe je dat, zo heb ik het van kleins af aan geleerd.(...) Als ik mijn kinderen laat zien op welke manier ik met mijn ouders omga zullen ze later ook voor mij zorgen hoop ik. (...) Mijn eigen leven komt daardoor af en toe in het gedrang. Mijn werk, studie, opvoeden van de kinderen.'

Pag.83: 'Wat me van het hart moet, is dat ik in de Nederlandse maatschappij onbegrip tegen kom ten opzichte van onze cultuur. Vooral bij hulpverleners. Niet elke hulpverlener snapt dat bepaalde gewoontes bij een cultuur horen en niet zomaar veranderbaar zijn. De gewoontes zijn als het ware geïnternaliseerd. Je hebt ze van kleins af aan gezien en geleerd. Ze zitten in je.'

Recensies/Extra:

<https://www.edesepost.nl/nieuws/algemeen/408835/mantelzorgers-delen-hun-verhaal-in-nieuw-boek-> '(...) Veel ruimte is er voor de (culturele) achtergrond van de mantelzorger. Is deze achtergrond van invloed? Zijn er andere gebruiken? Vanuit welke motieven zorgt de mantelzorger? In de verschillende portretten zijn ook overeenkomsten te vinden. De liefde voor de medemens en het zorg willen dragen voor een ander, blijken van universele waarde te zijn. (...)'

<https://community.izz.nl/index.php?/forums/topic/129-een-nieuw-boek-over-mantelzorg-ubuntu-mantelzorgers-delen-hun-verhaal/>